

**การใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยที่เรียนทางด้านบรรณารักษศาสตร์
: กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม**

**English Language Learning Strategies Employed by Thai Library Science
Students: A Case Study of Students at Rajabhat Maha Sara Kham University**

ปวีณาการณั พลหาญ¹
Paweenakarn Phonhan

Received	Reviewed	Revised	Accepted
03/11/2018	30/11/2018	13/02/2019	19/03/2019

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยที่เรียนทางด้านบรรณารักษศาสตร์ในระดับอุดมศึกษาและศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างประกอบไปด้วยนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และภาษาอังกฤษ ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 88 คน ซึ่งจำแนกตามชั้นปีที่เรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถามการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยประยุกต์มาจาก Prakongchati (2007) ข้อมูลปริมาณถูกนำมาวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพถูกวิเคราะห์เชิงเนื้อหาจากการสัมภาษณ์รายบุคคล ผลการวิจัยด้านปริมาณพบว่าผู้เรียนไทยที่เรียนทางด้านบรรณารักษศาสตร์เกือบจะทั้งหมดใช้กลวิธีการเรียนภาษาในระดับปานกลาง มีเพียงส่วนน้อยที่มีการใช้ในระดับสูง ในขณะที่ข้อมูลเชิงคุณภาพแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ เพียงแต่ขาดการฝึกฝนเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษให้เหมาะสมในชั้นเรียน

คำสำคัญ : กลวิธีการเรียนภาษา, ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ,
ผู้เรียนทางด้านบรรณารักษศาสตร์

Abstract

The main objectives of this study were aimed at investigating English language learning strategies used by Thai library science students and their opinions toward language learning strategies in English learning context. The samples consisted of 88 undergraduate students majoring in Library Education and English at the Faculty of Education at Rajabhat Maha Sarakham University, which purposively grouped according to years of study. The survey questionnaire on language learning strategy, adapted

¹ อาจารย์ประจำสาขาบรรณารักษศาสตร์และภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
Lecturer in Librarianship and English Language Program, Faculty of Education, Rajabhat Maha Sarakham University : Email : panamapawee@gmail.com

from Prakongchati (2007) was applied to collect data. Data analysis combined with descriptive analysis to examine means and standard deviation and content analysis for data gathering from one-on-one interview. The quantitative results demonstrated that Thai library science students used most of language learning strategies at moderated level, with a few at a high level. Considering with qualitative data, most of Thai library science students realized that English learning played a very important role in daily life, but they did not receive any formal training how to use appropriate language learning strategies in their classroom.

Keyword : Language learning strategy, English as Foreign Language (EFL),
Library science student

บทนำ

ปัจจุบันภาษาอังกฤษได้รับการยอมรับว่ามีความสำคัญในฐานะภาษาสากลสำหรับทุกประเทศในด้านการติดต่อสื่อสารทางธุรกิจ สังคม การเมือง อุตสาหกรรม ตลอดจนด้านการศึกษา โดยเฉพาะในด้านการศึกษานั้น ภาษาอังกฤษถือว่าเป็นมีบทบาทสำคัญในด้านการพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาของผู้เรียนทั้งในบริบทของการเรียนการสอนภาษาที่สอง (ESL) และการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (EFL) (Crystal. 2003) เมื่อก้าวถึงบริบทของประเทศไทยนั้น การเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในบทบาทของภาษาต่างประเทศที่ถูกกำหนดให้เป็นการศึกษาภาคบังคับในสถาบันการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จนถึงระดับมัธยมศึกษาเป็นเวลา 12 ปี (Deeyu Srinarawat. 1996 ; Prakongchati. 2007 ; Methitham and Chamcharatsri. 2011) ซึ่งรวมไปถึงการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา บทบาทของภาษาอังกฤษยังคงมีความสำคัญในฐานะวิชาศึกษาทั่วไป วิชาเอก หรือ วิชาเลือกเสรี ขึ้นอยู่กับบริบทของสาขาวิชาที่หลากหลายในสถาบันอุดมศึกษาต่างๆในประเทศไทย (Intaraprasert. 2000) แต่ถึงอย่างไรก็ตามเนื่องจากผู้เรียนไทยส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติ จึงเป็นไปได้ยากที่จะเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศ ที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาแม่ ดังจะเห็นได้จากหลักฐานเชิงประจักษ์จากงานวิจัยจำนวนมากที่สะท้อนให้เห็นว่าระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยค่อนข้างด้อยกว่าหลายประเทศ ในกลุ่มอาเซียน อาทิ ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ (Wiriyachitra. 2002 ; Prapphal. 2003 ; Noom-ura. 2013)

เช่นเดียวกับหลักสูตรสาขาบรรณารักษศาสตร์ศึกษาและภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ซึ่งเป็นหลักสูตรคู่ขนานที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ทั้งด้านบรรณารักษศาสตร์ ที่ให้ความสำคัญด้านการใช้สารสนเทศสำหรับงานห้องสมุดและการพัฒนาความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่างๆ อันเป็นพื้นฐานสำคัญของจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพบรรณารักษศาสตร์ให้เกิดประสิทธิภาพ (Faculty of Education, Rajabhat Maha Sarakham University. 2013) ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาด้านการเรียนภาษาอังกฤษเนื่องมาจากนักศึกษาที่มีความหลากหลายทั้งด้านพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ตลอดจนการขาดความกระตือรือร้นที่จะใฝ่หาความรู้ด้วยตนเอง เพราะคุ้นเคยกับการสอนแบบมีครูผู้สอนเป็นผู้บอ

ความรู้ให้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีกลยุทธ์ที่ช่วยกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนเหล่านี้เกิดความตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ทั้งในบริบทชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ McGroarty และ Oxford (1990) ที่ให้คำแนะนำว่าการมีกลยุทธ์หรือเทคนิคในการเรียนที่ดี จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะผู้เรียนที่ประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษามักจะใช้กลวิธีการเรียนที่หลากหลายและเหมาะสมกับตนเองและกิจกรรมการเรียนได้

จากที่กล่าวมาในข้างต้น เมื่อพิจารณาจากงานวิจัยในสาขาภาษาที่สอง ในช่วงสามทศวรรษที่ผ่านมากระบวนการทัศน์ทางการเรียนการสอนภาษาที่เน้นครูเป็นศูนย์กลางได้ปรับเปลี่ยนทิศทางมาเน้นให้ความสำคัญกับตัวผู้เรียนมากขึ้น ดังนั้นแนวทางของการวิจัยในช่วงหลังมักจะเน้นศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของลักษณะต่างๆของผู้เรียนกับความสามารถทางภาษา ซึ่งการศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนภาษา (Language learning strategies) เป็นอีกหนึ่งในหัวข้อที่ได้รับความสนใจจากนักวิชาการจำนวนมาก ซึ่งในช่วงระยะแรกจะเน้นการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาของ Rubin (1987) ซึ่งภายหลังจะเน้นการให้ความสำคัญกับการศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรต่างๆที่เกี่ยวข้องกับทั้งผู้เรียนภาษาที่ดีและผู้เรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา อาทิ เช่น เพศ อายุ สาขาวิชา แรงจูงใจ รูปแบบการเรียน เชื้อชาติ ประสบการณ์ เป็นต้น (Prakongchati, 2012) ซึ่ง Oxford (1990) และ O'Malley and Chamot (1990) กล่าวถึงข้อดีของกลวิธีการเรียนภาษาไว้ในทิศทางเดียวกันว่าเป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้เรียนภาษาในการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลหรือองค์ความรู้ใหม่ที่เกิดการเรียนรู้ การเก็บรักษา ตลอดจนการนำข้อมูลเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้ในการเรียนเพื่อให้เข้าใจบทเรียนง่ายขึ้น และส่งเสริมกิจกรรมการเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ ตลอดจนสามารถถ่ายโอนความรู้เหล่านั้นไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆได้อย่างเหมาะสม

เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาทบทวนงานวิจัยที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนภาษาในบริบทประเทศไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันพบว่าส่วนมากจะเน้นศึกษาผู้เรียนไทยในระดับอุดมศึกษาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยรัฐบาล อาทิ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นต้น ในขณะที่การศึกษาในบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทยมีค่อนข้างน้อย นอกจากนี้ยังไม่เคยมีการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เรียนที่เรียนทางด้านบรรณารักษศาสตร์แต่อย่างใด ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนภาษาว่ากลวิธีการเรียนประเภทใดที่เหมาะสมกับนักศึกษาที่เรียนทางด้านบรรณารักษศาสตร์ และศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มนี้ เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงและออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพต่อนักศึกษาโดยตรง ซึ่งผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้สามารถยังเป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาในด้านของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทาง เช่น สื่อการเรียนการสอน วิธีการสอน ให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนไทยในอนาคต

ระเบียบวิธีวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง : กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาสาขาบรรณารักษศึกษาและภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 88 คน โดยใช้วิธีการสุ่มเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งจำแนกตามชั้นปีของนักศึกษา ได้แก่ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 22

คน, ชั้นปีที่ 3 จำนวน 18 คน, ชั้นปีที่ 4 จำนวน 28 คน และชั้นปีที่ 5 จำนวน 20 คน เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่านักศึกษาชั้นปีดังกล่าวได้ผ่านการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา (English for Education) ซึ่งเป็นวิชาเอกบังคับพื้นฐานของสาขาวิชามาก่อนแล้ว ดังนั้นนักศึกษากลุ่มดังกล่าวจะมีพื้นฐานและความรู้ทางภาษาอังกฤษมาบ้างแล้ว ซึ่งจะทำให้การเก็บข้อมูลมีความชัดเจนมากที่สุด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการเรียนภาษา เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยประยุกต์มาจากแบบสอบถามการใช้กลวิธีการเรียนภาษาของ Nisakorn Prakongchati (2007) ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งมีอยู่ 4 ระดับ เกี่ยวกับความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนภาษา ได้แก่ เป็นประจำ = 3, บ่อยๆ = 2, บางครั้ง = 1, และไม่เคย = 0 ซึ่งหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการหาค่าความถี่ของการใช้กลวิธีการเรียนภาษานั้น ผู้วิจัยประยุกต์มาจากหลักเกณฑ์ของ Oxford and Burry-Stock (1995) โดยค่าเฉลี่ยในการใช้มีขอบเขตระหว่าง 1.00 ถึง 3.00 ซึ่งหากค่าความถี่ระหว่าง 1.00 ถึง 1.99 จัดว่าอยู่ในระดับต่ำ 2.00 ถึง 2.99 อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ 3.00 ขึ้นไปถือว่าอยู่ในระดับสูง ซึ่งแบบสอบถามนี้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Index of Congruence : IOC) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน และได้ทำการทดลองกับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 24 คน โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมดเท่ากับ 0.91

แบบสอบถามนี้ประกอบไปด้วยกลวิธีการเรียนภาษาจำนวน 43 กลวิธีประกอบไปด้วย 1). ด้านกลวิธีที่ใช้ในการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน (Preparing oneself for classroom lessons) จำนวน 9 กลวิธีย่อย 2). ด้านกลวิธีที่ใช้ทำความเข้าใจบทเรียนในห้องเรียน (Understanding while studying) จำนวน 11 กลวิธีย่อย 3). กลวิธีที่ใช้พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ (Improving One's language skills) จำนวน 12 กลวิธีย่อย และ 4). กลวิธีเพื่อเพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษทั่วไปนอกชั้นเรียน (Expanding One's general knowledge of English) จำนวน 11 กลวิธีย่อย

การเก็บรวบรวมข้อมูล : การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามแจกให้กลุ่มตัวอย่างตอบในสัปดาห์ที่ 3 ของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2018 โดยอธิบายรายละเอียดให้ นักศึกษากลุ่มตัวอย่างเข้าใจถึงขั้นตอนวิธีการประเมินการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของตนเอง ตลอดจนอธิบายความหมายของมาตรา การประเมินค่า ตั้งแต่ระดับ 1 ถึงระดับ 4 ให้นักศึกษาเข้าใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้วิจัยได้เน้นให้นักศึกษาเข้าใจว่าในแบบสอบถามนี้ไม่มีข้อถูกหรือข้อผิด ในการประเมินให้นักศึกษาประเมินจากกลวิธีการเรียนภาษาที่นักศึกษาใช้จริง ไม่ใช่กลวิธีการเรียนภาษาที่ นักศึกษาคิดว่าดีหรือชอบ ซึ่งการตอบแบบสอบถามนี้นักศึกษาไม่ต้องระบุ ชื่อตัวเองเพื่อให้นักศึกษารู้สึกมีอิสระในการตอบ ในขณะที่เวลาที่ใช้ในการอธิบายและทำแบบสอบถามเฉลี่ยประมาณ 30-40 นาทีแล้วเก็บแบบสอบถามกลับคืน หลังจากนั้นผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โดยสุ่มเฉพาะเจาะจงตามชั้นปีละ 1 คน รวมทั้งสิ้น 4 คน ซึ่งในการสัมภาษณ์นั้นผู้วิจัยได้ทำการนัดนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง 4 คนตามความเหมาะสมและความสะดวกของนักศึกษาเอง โดยใช้ระยะเวลาในการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว (One-on-one interview) คนละประมาณ 15-30 นาที เมื่อกลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อมูลครบถ้วน ผู้วิจัยจะสรุปข้อความเนื้อหาที่ได้ฟัง เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการสัมภาษณ์ โดยจะตั้งคำถามเพิ่มเติมในประเด็นที่ยัง

ไม่ชัดเจนเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างจนกว่าผู้วิจัยได้รับข้อมูลครบถ้วน จึงยุติการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล : ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจะถูกนำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อทำการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ในส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพจะใช้การวิเคราะห์เนื้อหาการสัมภาษณ์ด้วยการถอดเทปและจัดหมวดหมู่ โดยไม่มีการสอดแทรกความคิดเห็นของผู้วิจัยลงไป

ผลการวิจัย

1. กลวิธีการเรียนภาษาที่ใช้ในการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน

กลวิธีการเรียนภาษาที่ผู้เรียนทางด้านบรรณารักษศาสตร์ใช้เพื่อเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนมากที่สุดสามอันดับแรกคือ ทำการบ้านที่ได้รับมอบหมาย (2.79) ศึกษารายละเอียดก่อนเข้าเรียน (2.77) และเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกายก่อนเข้าเรียน (2.70) ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 : ความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนภาษาที่ใช้ในการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน

กลวิธีที่ใช้ในการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ศึกษารายละเอียดของบทเรียนล่วงหน้าก่อนเข้าเรียน	2.77	0.84	ปานกลาง
2. เตรียมความพร้อมทางด้านร่างกายก่อนเข้าเรียน	2.70	0.95	ปานกลาง
3. ทบทวนสิ่งที่จดไว้ในสมุดงาน	2.40	0.79	ปานกลาง
4. มีความตั้งใจในการเข้าเรียน	2.57	1.00	ปานกลาง
5. ขอพบครูผู้สอนเพื่อซักถามเนื้อหาที่ไม่เข้าใจ	2.00	0.89	ปานกลาง
6. ทำการบ้านและงานที่ได้รับมอบหมาย	2.79	0.90	ปานกลาง
7. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับครูผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ	2.41	0.81	ปานกลาง
8. ฝึกฝนสิ่งที่เรียนมากับครูผู้สอนนอกชั้นเรียน	1.98	0.83	ต่ำ
9. ทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว	2.20	0.77	ปานกลาง

2. กลวิธีการเรียนภาษาที่ใช้เพื่อทำความเข้าใจบทเรียนในห้องเรียน

กลวิธีการเรียนภาษาที่ผู้เรียนทางด้านบรรณารักษศาสตร์ใช้เพื่อทำความเข้าใจบทเรียนในห้องเรียนมากที่สุดสามอันดับแรกคือ การใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษเป็นตัวช่วยในการเรียน (3.13) การจดบันทึกขณะเรียน (2.80) และการทำความเข้าใจบทเรียนด้วยการแปลเป็นภาษาไทย (2.74) ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 : ความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนภาษาเพื่อทำความเข้าใจบทเรียนในห้องเรียน

กลวิธีที่ใช้ทำความเข้าใจบทเรียนในห้องเรียน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. เลือกนั่งแถวหน้าๆ เพื่อที่จะได้ฟังอาจารย์สอนชัดเจน	2.61	0.79	ปานกลาง
2. พยายามไม่คุยกับเพื่อนขณะที่เรียน	2.56	0.77	ปานกลาง

กลวิธีที่ใช้ทำความเข้าใจบทเรียนในห้องเรียน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
3. จัดบันทึกในขณะที่เรียน	2.80	0.97	ปานกลาง
4. คิดตามอาจารย์ผู้สอนในขณะที่เรียน	2.62	0.84	ปานกลาง
5. ทำความเข้าใจบทเรียนด้วยการแปลเป็นภาษาไทย	2.74	0.85	ปานกลาง
6. ใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษเป็นตัวช่วยในการเรียน	3.13	1.06	สูง
7. ตรวจสอบความเข้าใจในการเรียนโดยถามเพื่อนร่วมชั้น	2.71	0.85	ปานกลาง
8. เข้าร่วมกลุ่มติวหนังสือกับเพื่อนร่วมชั้น	2.49	0.78	ปานกลาง
9. เลือกนั่งใกล้เพื่อนที่เก่งภาษาอังกฤษ	2.64	0.84	ปานกลาง
10. ฟังอาจารย์สอนอย่างตั้งใจ	2.53	0.74	ปานกลาง
11. มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	2.24	0.82	ปานกลาง

3. กลวิธีการเรียนภาษาเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

กลวิธีการเรียนภาษาที่ผู้เรียนทางด้านบรรณารักษศาสตร์ใช้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมากที่สุดสามอันดับแรกคือ การอ่านสิ่งตีพิมพ์ภาษาอังกฤษ (3.07) การเขียนภาษาอังกฤษด้วยจดหมายทรอนิกส์ (3.06) และการอ่านฉลากหรือข้อความภาษาอังกฤษ (2.90) ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 : ความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนภาษาที่ใช้พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

กลวิธีที่ใช้พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. พัฒนาทักษะการอ่านด้วยการอ่านเอกสารภาษาอังกฤษออนไลน์ เช่น บทความ เรื่องเล่า นวนิยาย เป็นต้น	2.89	1.02	ปานกลาง
2. พัฒนาทักษะการอ่านด้วยอ่านสิ่งตีพิมพ์ภาษาอังกฤษ เช่น หนังสือพิมพ์ หนังสือเรียน วารสาร เป็นต้น	3.07	1.04	สูง
3. เพิ่มพูนคำศัพท์และสำนวนด้วยการอ่านฉลากหรือข้อความภาษาอังกฤษ เช่น ฉลากยา ป้ายโฆษณา	2.90	0.89	ปานกลาง
4. พัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ด้วยการติดต่อกับเพื่อนคนไทย ชาวต่างชาติผ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์, การสนทนาภาษาอังกฤษออนไลน์ (Facebook) หรือข้อความทางโทรศัพท์ (SMS, Line) เป็นต้น	2.73	1.09	ปานกลาง
5. ฝึกฝนทักษะการฟังด้วยการดูภาพยนตร์ที่พากย์เป็นภาษาอังกฤษ	2.83	0.95	ปานกลาง
6. ฝึกฝนสำเนียงและการออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยการดูรายการโทรทัศน์ภาคภาษาอังกฤษ	2.74	0.94	ปานกลาง
7. ฝึกฝนทักษะการฟังด้วยการฟังเพลงหรือบทสนทนาภาคภาษาอังกฤษ	3.06	1.03	สูง
8. ฝึกฝนทักษะการฟังด้วยการฟังรายการวิทยุภาคภาษาอังกฤษ	2.53	0.99	ปานกลาง
9. ฝึกฝนทักษะการพูดด้วยการเลียนแบบเสียงเจ้าของภาษาตามสื่อต่างๆ	2.59	1.03	ปานกลาง

กลวิธีที่ใช้พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
10. ฝึกฝนทักษะการเขียนจากข้อความภาษาอังกฤษต่างๆ เช่น การ์ด โครนกลอน บันทึกประจำวัน เป็นต้น	2.87	0.98	ปานกลาง
11. ฝึกสนทนาภาษาอังกฤษกับอาจารย์ผู้สอน เพื่อน หรือ ชาวต่างชาติ	2.76	1.04	สูง
12. พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยการพูดกับตนเอง	2.49	0.90	ปานกลาง

4. กลวิธีการเรียนภาษาเพื่อเพิ่มความรู้ภาษาอังกฤษทั่วไปนอกชั้นเรียน

กลวิธีการเรียนภาษาที่ผู้เรียนทางด้านบรรณารักษศาสตร์ใช้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษทั่วไปนอกชั้นเรียน มากที่สุดสามอันดับแรกคือ การสืบค้นข้อมูลภาษาอังกฤษผ่านอินเทอร์เน็ต (3.06) การเล่นเกมส์ภาษาอังกฤษ (3.06) และการใช้ชุดฝึกภาษาอังกฤษทั่วไป (2.97) ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 : ความถี่ในการใช้กลวิธีการเรียนภาษาที่เพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษทั่วไปนอกชั้นเรียน

กลวิธีเพื่อเพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษทั่วไปนอกชั้นเรียน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ฝึกฝนภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกที่วางจำหน่ายทั่วไป	2.97	1.01	ปานกลาง
2. เล่นเกมส์เพื่อเพิ่มพูนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เช่น crossword, puzzles	3.00	1.01	สูง
3. สืบค้นข้อมูลภาษาอังกฤษผ่านอินเทอร์เน็ต	3.06	0.96	สูง
4. เรียนพิเศษภาษาอังกฤษเพิ่มเติมตามสถาบันกวดวิชา	2.77	0.94	ปานกลาง
5. ทำงานนอกเวลาที่มีโอกาสได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษ เช่น โก้ด ล่าม ติวเตอร์ พนักงานเสิร์ฟ เป็นต้น	2.46	1.15	ปานกลาง
6. ใช้สมุดบันทึกส่วนตัวในการเรียนภาษาอังกฤษ	2.96	0.92	ปานกลาง
7. แปลเอกสารต่างๆเป็นภาษาอังกฤษ เช่น บทความย่อ วารสาร เนื้อเพลง	2.46	1.15	ปานกลาง
8. ใช้พจนานุกรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์	2.84	0.90	ปานกลาง
9. ร่วมกิจกรรมชมวงหรือกิจกรรมสังคมที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ เช่น ออกค่ายภาษาอังกฤษ ประกวดร้องเพลงภาษาอังกฤษ เป็นต้น	2.93	0.94	ปานกลาง
10. ฝึกฝนภาษาอังกฤษกับสมาชิกในครอบครัว	2.54	0.83	ปานกลาง
11. ติวภาษาอังกฤษให้กับคนอื่นๆ เช่น เพื่อน รุ่นน้อง	2.37	0.97	ปานกลาง
	2.60	1.02	ปานกลาง

อภิปรายผลการวิจัย

1. กลวิธีการเรียนภาษาที่ใช้เตรียมตัวก่อนเข้าเรียน

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนทางด้านบรรณารักษศาสตร์ใช้กลวิธีการเรียนภาษาที่ใช้เตรียมตัวก่อนเข้าเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งกลวิธีย่อยที่นักศึกษาใช้มากที่สุดสามอันดับแรก ได้แก่ การทำบ้านที่ได้รับมอบหมาย, ศึกษารายละเอียดก่อนเข้าเรียน และเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกายก่อนเข้าเรียน ซึ่งกลวิธีประเภนี้แสดงให้เห็นว่านักศึกษาค่อนข้างให้ความสำคัญกับการเตรียมตัวก่อน

เข้าเรียน ที่เน้นการส่งเสริมกลวิธีด้านอารมณ์ (Affective strategies) ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ในการเสริมสร้างอารมณ์และความเชื่อมั่นในตนเองเกี่ยวกับการเรียนภาษา อันได้แก่การเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกายก่อนเข้าเรียน ซึ่งถือเป็นหนึ่งในประเภทของกลวิธีทางการให้กำลังใจตนเอง (Encouraging yourself) ดังที่ Oxford (1990) อธิบายว่าสภาวะทางอารมณ์ถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษา เพราะหากผู้เรียนมีสภาวะทางอารมณ์ในเชิงบวกหรือมีทัศนคติดีต่อการเรียนภาษา ก็จะสามารถเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนทางด้านบรรณารักษศาสตร์ค่อนข้างตระหนักถึงการฝึกปฏิบัติ (Practicing) ที่เป็นส่วนหนึ่งของกลวิธีด้านปัญญา (Cognitive strategies) ที่เน้นการให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติด้วยตัวเองเพื่อให้มีส่วนร่วมในการเรียนภาษา ดังจะเห็นได้จากผู้เรียนทางด้านบรรณารักษศาสตร์ใช้การศึกษารายละเอียดก่อนเข้าเรียน และการทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีแรงจูงใจต่อการเรียนเข้าเรียนภาษาอังกฤษและมีความรู้สึกที่อยากเข้าเรียนภาษาอังกฤษ ดังที่ Gardner (1985) ได้เสนอแนะไว้ว่าแรงจูงใจนั้นเป็นการรวมระหว่างความพยายามและความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จหรือบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนภาษาด้วยนั่นเอง

2. กลวิธีการเรียนภาษาที่ใช้ทำความเข้าใจบทเรียนในชั้นเรียน

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนทางด้านบรรณารักษศาสตร์ใช้กลวิธีการเรียนภาษาที่ใช้ทำความเข้าใจบทเรียนในชั้นเรียน อยู่ในทั้งระดับสูงและปานกลาง ซึ่งกลวิธีย่อยที่นักศึกษาใช้มากที่สุดสามอันดับแรก ได้แก่ การใช้พจนานุกรมเป็นตัวช่วยในการเรียน, การจดบันทึกขณะเรียน และการทำความเข้าใจบทเรียนด้วยการแปลเป็นภาษาไทย สาเหตุที่นักศึกษาใช้กลวิธีเหล่านั้นมากที่สุดสามอันดับแรกอาจเนื่องมาจากนักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษจึงจำเป็นต้องมีการใช้พจนานุกรมในการค้นหาคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จดบันทึกเกี่ยวกับคำศัพท์ที่เรียนในชั้นเรียน ตลอดจนการแปลเนื้อหาในบทเรียนที่ส่วนใหญ่เป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่คุ้นเคยให้เป็นภาษาไทยเพื่อเกิดความเข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Boonkongsaen และ Intaraprasert (2014) ที่ชี้ให้เห็นว่าปัญหาเกี่ยวกับความรู้ด้านวงคำศัพท์ภาษาอังกฤษถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่พบมากในผู้เรียนไทยในระดับอุดมศึกษาที่ต้องเผชิญกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีความหมายซับซ้อนและไม่คุ้นเคย ทำให้ยากต่อการจดจำได้หมดทุกคำ ดังนั้นเมื่อเกิดปัญหาเหล่านั้นขึ้นจึงทำให้ผู้เรียนส่วนใหญ่มักจะเลือกใช้กลวิธีที่ต้องเผชิญหน้ากับคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยหรือไม่เคยเรียนมาก่อนด้วยการใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษในการค้นหาคำศัพท์ หรือแม้แต่การแปลความหมายของคำศัพท์ เป็นต้น

3. กลวิธีการเรียนภาษาที่ใช้พัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนทางด้านบรรณารักษศาสตร์ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะด้านการรับสาร (Receptive skill) มากกว่าทักษะการส่งสาร (Productive skill) โดยกลวิธีการเรียนที่ผู้เรียนทางด้านบรรณารักษศาสตร์ใช้มากที่สุดสามอันดับแรกจะเน้นการพัฒนาทักษะด้านการรับสารผ่านการอ่านสิ่งพิมพ์ อ่านข้อความหรือฉลากยา และการฟังเพลงหรือบทสนทนาภาษาอังกฤษ ดังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yap (1998) และ Lin (1996) ที่พบว่าทั้งผู้เรียนภาษาที่สองจะให้ความสนใจในฝึกฝนทักษะทางภาษาอังกฤษที่เน้นทักษะด้านการรับสารมากกว่าทักษะการส่งสารเนื่องจากทักษะด้านการส่งสารมีโอกาสในการฝึกที่ค่อนข้างยากแลใช้ระยะเวลายาวนานกว่านั่นเอง

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสามารถสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนทางด้านบรรณารักษศาสตร์มีการประยุกต์ใช้กลวิธีการเรียนภาษาเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาเฉพาะด้านตามความถนัดหรือความสนใจของตนเอง ซึ่งสัมพันธ์กับผลการวิจัยของ Songsri Soranastaporn (2017) ที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนภาษาในยุคประเทศไทย 4.0 จะมีการเลือกใช้กลวิธีการเรียนภาษาในการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้านให้สอดคล้องกับความสนใจหรืองานเป็นหลัก อาทิเมื่อผู้เรียนอยู่ในบทบาทของนักวิจัย ผู้เรียนจะใช้กลวิธีการเรียนภาษาที่เน้นการอ่านบทความวิจัยจากต่างประเทศ เป็นต้น ดังที่ Oxford et al (2014) อธิบายถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้ภาษานั้นขึ้นอยู่กับพื้นฐานของตัวผู้เรียน ความสนใจ แรงจูงใจ และรูปแบบการเรียนรู้ (Learning style) เป็นหลัก

4.กลวิธีการเรียนภาษาที่ใช้เพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษทั่วไปนอกชั้นเรียน

จากตารางที่ 4 สามารถสรุปได้ว่านักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนเป็นอย่างมาก เนื่องมาจากการเรียนนอกชั้นเรียนเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีเวลาฝึกปฏิบัติภาษาอังกฤษได้อย่างอิสระโดยปราศจากแรงกดดันจากครูผู้สอนหรือเพื่อนร่วมชั้น ดังที่ Hyland (2004) และ Benson (2001) เสนอแนะว่าการเรียนภาษาที่ดีที่สุดจะไม่ควรจำกัดขอบเขตเฉพาะในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียว แต่จะต้องครอบคลุมถึงบริบทนอกชั้นเรียน เพื่อเป็นการให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติใช้ภาษาอย่างแท้จริงด้วยตนเองแทนที่จะได้รับเฉพาะความรู้ที่ครูผู้สอนป้อนให้เพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสะท้อนให้เห็นบทบาทความสำคัญของเทคโนโลยีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ที่พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ใช้สื่อเทคโนโลยีประเภทต่างๆ ได้แก่ อินเทอร์เน็ต เกมส์ หรือแม้แต่ชุดฝึกภาษา มากที่สุดในสามอันดับแรก เพื่อใช้เป็นเครื่องมือช่วยเสริมการเรียนภาษาอังกฤษให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ การใช้อินเทอร์เน็ตค้นหาเนื้อหาหรือข้อมูลภาษาอังกฤษ หรือแม้แต่การใช้เกมส์เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Tavakoli และคณะ (2016) และ Nunan and Richards (2015) ที่ให้ข้อคิดเห็นไว้ว่าการนำสื่อเทคโนโลยีประเภทต่างๆมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนอกจากจะเป็นตัวช่วยให้การเรียนการสอนง่ายขึ้นแล้ว ยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีมุมมองที่กว้างไกลและประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตนเองเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน

อย่างไรก็ตามผลจากการสัมภาษณ์ผู้เรียนไทยที่เรียนทางด้านบรรณารักษศาสตร์ พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่ตระหนักอยู่เสมอว่าตนเองไม่ใช่เจ้าของภาษา ดังนั้นการที่จะเรียนภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จได้จะต้องอาศัยความพยายาม และสร้างแรงจูงใจในการเรียน เช่นการอ่านหนังสือและทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม, การปรึกษาเพื่อนร่วมชั้นที่เก่งภาษาอังกฤษเพื่อขอคำชี้แนะเกี่ยวกับบทเรียนภาษาอังกฤษ หรือแม้แต่การใช้เทคโนโลยีเป็นตัวช่วยในการเรียนภาษาอังกฤษในรูปแบบต่างๆ เช่น Facebook, Skype, Line หรือคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต ซึ่งจะเห็นได้ว่าสื่ออิเล็กทรอนิกส์เหล่านี้อยู่ในความคุ้นเคยของผู้เรียนทางด้านบรรณารักษศาสตร์อยู่แล้ว เพราะผู้เรียนสาขานี้ส่วนใหญ่จะได้เรียนรายวิชาที่เกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่องานบรรณารักษ์ นอกจากนี้ผลการสัมภาษณ์ยังสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญใช้กลวิธีการเรียนภาษา เนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่ให้ความเห็นที่ตรงกันว่า การเรียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นต้องให้การส่งเสริม แต่ผู้เรียนส่วนใหญ่ยังขาดเทคนิคหรือกลยุทธ์ที่จะช่วยให้การเรียนภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพได้ เพราะคุ้นเคยกับการเรียนแบบจดจำเฉพาะรูปแบบทาง

ภาษาที่อาจารย์ผู้สอนบอมนให้เท่านั้น เช่น โครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ โดยผ่านการเรียนการสอนที่เน้นแต่การท่องจำ และการแปลความหมายจากบริบท แต่ไม่สามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนในชั้นเรียนมาประยุกต์ใช้ภายนอกห้องเรียนหรือในชีวิตประจำวันได้อย่างเต็มที่ ซึ่งปัญหาเหล่านี้สามารถชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนไทยที่เรียนทางด้านบรรณารักษศาสตร์ยังคงคุ้นเคยกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบไวยากรณ์และการแปล (Grammar -Translation) ที่เป็นรูปแบบการสอนดั้งเดิมในยุคแรกๆของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ที่เน้นให้ผู้เรียนฝึกและท่องจำแบบซ้ำๆ โดยผ่านการแปลความหมายเพื่อให้เกิดความถูกต้องในการเรียน ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ Wongsotrorn (2000) และ Kanoksilpatham (2010) ที่ชี้ให้เห็นมุมมองของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยว่าส่วนใหญ่ในชั้นเรียนจะเน้นการสอนที่ให้ความสำคัญกับการใช้แบบเรียนเป็นสื่อกลางในการเรียนที่อยู่บนพื้นฐานของการสอนแบบไวยากรณ์และการแปล ที่จะเน้นไปที่การฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ การเขียนประโยคและการอ่านเนื้อหาเพื่อความเข้าใจเป็นหลัก ซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่งผลให้ผู้เรียนขาดการเรียนรู้ด้วยตนเองเพราะไม่สามารถที่จะนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมีการฝึกให้ผู้เรียนได้มีโอกาสที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาเพื่อเป็นแนวทางไปสู่การเป็นผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาด้วยตนเอง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถสรุปได้ว่าผู้เรียนไทยที่เรียนทางด้านบรรณารักษศาสตร์ ใช้กลวิธีการเรียนภาษาอยู่ในทั้งระดับสูงและปานกลาง โดยครอบคลุมกลวิธีการเรียนภาษาหลักทั้ง 4 ด้าน อันประกอบไปด้วย ด้านการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน, ด้านการทำความเข้าใจบทเรียน, ด้านการพัฒนาทักษะทางภาษา และด้านการเพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน ซึ่งผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างมาก เพราะมีการใช้กลวิธีการเรียนภาษาที่หลากหลายตามความสนใจและความถนัดของผู้เรียนแต่ละคนเป็นหลัก ในขณะที่ผลการสัมภาษณ์ชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนไทยที่เรียนทางด้านบรรณารักษศาสตร์มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะตระหนักถึงบทบาทความสำคัญของภาษาอังกฤษต่อวิชาชีพครูบรรณารักษศาสตร์ เพียงแต่นักศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดการชี้แนะเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการเรียนภาษาที่เหมาะสมกับตนเอง ด้วยเหตุนี้ผลของการวิจัยนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการสอนกลวิธีการเรียนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษในอนาคตได้

ข้อเสนอแนะ

1. การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดคือเรื่องระยะเวลาในการทำวิจัยที่ค่อนข้างสั้น ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการขยายระยะเวลาของการทำวิจัยให้อยู่ในรูปแบบของการทำวิจัยระยะยาว (Longitudinal Study) เพื่อศึกษาพัฒนาการของผู้เรียนไทยที่เรียนทางด้านบรรณารักษศาสตร์ในด้านการใช้กลวิธีการเรียนภาษา รวมทั้งควรมีการศึกษาในรูปแบบของการทำวิจัยเชิงทดลอง (Experimental study) โดยนำกลวิธีการเรียนภาษาที่ผู้เรียนไทยที่เรียนทางด้านบรรณารักษศาสตร์ใช้มากที่สุดมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจจะมีการเน้นขอบเขตไปที่การพัฒนาทักษะทาง

ภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในรูปแบบการสอนที่เน้นการฝึกกลยุทธ์ (Strategy –based instruction)

2. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ไม่ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษา ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาของผู้เรียนไทยที่เรียนทางด้านบรรณารักษศาสตร์กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ อาทิ เพศ อายุ ชั้นปี ความสามารถทางภาษา แรงจูงใจ เป็นต้น เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่มีความหลากหลายและชัดเจนมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- Benson. (2001) *Teaching and Researching Autonomy in Language Learning*. London: Longman.
- Boonkongsaen, N., & Intaraprasert, C. (2014). "Use of English vocabulary learning strategies by Thai tertiary- level students in relation to fields of study and language-learning experiences". *English Language Teaching*, 7 (5) : 59-70.
- Crystal, D. (1997). *English as a global language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Deeyu Srinarawat (1996). "English as an international language: factors that should be considered in teaching and learning". *Domethat Journal*, 14 (2), p.122-128. [In Thai] Faculty of Education, Rajabhat Maha Sarakham University (2013). "*Bachelor of Education Program School of Librarians and English Studies (5 years) Double majors (New Curriculum 2013)*". Rajabhat Maha Sarakham University. [In Thai]
- Gardner, R.C. (1985). *Social psychology and second language learning : The role of attitudes and motivation*. London Ontario : Edward Arnold.
- Hyland, F. (2004). "Learning autonomously : Contextualizing out-of-class English language learning". *Language Awareness*, 13 (3) : 180-202.
- Intaraprasert, C (2000). *Language learning strategies employed by engineering students learning English at the tertiary level in Thailand*. Unpublished Ph.D dissertation, University of Leeds, England.
- Kanoksilapatham, B. (2010). *Examining English pronunciation competence of Thai teachers: Word stress assignment*. In G. Papanikos & Nicholas C. J. Pappas (Eds.), *Horizons in Education* (pp. 467-480). Athens: Athens Institute for Education and Research (ATINER).
- Lin, A.M.Y. (1996) "Bilingualism or linguistic segregation? Symbolic domination, resistance and code switching in Hong Kong schools". *Linguistics and Education* 8 : 49–84.
- McGroarty, M., & Oxford, R. (1990). *Language Learning Strategies: An introduction and Two related studies*. In Padilla, A.M. et al. (Eds.). *Foreign Language Education: Issues and Strategies*. (pp. 56-74). CA: SAGE Publications.

- Methitham : & Chamcharatsri : B. (2011). “Critiquing ELT in Thailand: A reflection from history to practice”. *Journal of Humanities, Naresuan University*, 8 (2) : 57-68.
- Noom-ura, S (2013). “English-teaching problems in Thailand and Thai teachers professional development needs”. *English Language Teaching*, 6, (11) : 139-147.
- Nunan, D & Richards, J.C. (2015). *Language learning beyond classroom*. New York: Routledge Press.
- O’Malley, J.M. & A.U. Chamot. (1990). *Learning strategies in Second Language Acquisition*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Oxford, R. L. et al. (2014). “The learning strategy prism: Perspectives of learning strategy experts”. *System*. 43 : 30-49.
- Oxford, R., & Burry-Stock, J. A. (1995). “Assessing the use of language learning strategies worldwide with the ESL/EFL Version of the Strategy Inventory for Language Learning (SILL) ”. *System*, 23 (1) : 1–23.
- Oxford, R.L. (1990). *Language learning strategies: What every teacher should know*. New York: Newbury House Publications.
- Prakongchati, N (2012). “The use of language learning strategies in English learning contexts”. *Journal of Humanities and Social Sciences, Khon Kaen University*, 29 (1) : 66-87. [In Thai]
- Prakongchati, N. (2007). *Factors related to the language learning strategy use of Thai university freshmen*. Unpublished PhD. Dissertation, Suranaree University of Technology, Thailand. [In Thai]
- Prapphal, K. (2001). *English proficiency of Thai Learners and directions of English teaching and learning in Thailand*. [Online]
<http://pioneer.chula.ac.th/~pkanchan/doc/EnglProfLearnhailand.doc> [8 April 2001]
- Rubin, J. (1975). “What the Good Language Learner” can teach us”. *TESOL Quarterly*, 9 (1) : 41-50.
- Songsri Soranastapom (2017). “DIRECT LANGUAGE LEARNING STRATEGIES OF THAI LEARNERS IN THAILAND 4.0”. *Journal of Thonburi University*, 26 (11) : 10-25. [In Thai]
- Tavakoli, N., Shakeri, N., & Granbarzadeh, T. (2016). Language learning beyond the classroom. *JIEB*, 4 : 153-161.
- Wiriyaichitra, A. (2002). “English-language teaching and learning in Thailand in this decade”. *Thai TESOL Focus*, 15 (1) : 4-9.
- Wongsothorn, A. (1996). *National profiles of language education*. Chulalongkorn University Institute: Bangkok. [In Thai]
- Yap, S. L. (1998) *Out-of-class use of English by secondary school students in a Hong Kong Anglo-Chinese school*. Unpublished M.A. Thesis, University of Hong Kong.